

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים
שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

חודש אלול – פחד מיום הדין

אריה שאג מי לא יירא

דורשי רשומות מצאו רמז בפסוק (עמוס ג,ח): "אריה שאג מי לא יירא", "אריה" ראשי תיבות: אלול אש-השנה יום-הכיפורים הושענא-רבא!

ועוד המשילו על כך **משל** נפלא: אדם ההולך ברחובה של עיר ולפתע בא מולו אריה! מה גדול ונורא פחדו של אדם זה! היש פחד גדול מזה?! לעומת זאת, אדם לוקח את בניו הקטנים לגן חיות, שם נעמדים הם מול כלובו של האריה ואין הם חשים כל פחד. נהפוך הוא ליבם מתמלא שמחה והנאה על המראה שלפניהם. נשאלת השאלה מהו אם כן ההבדל?!

כאשר יש מחיצה, אין האדם חש כל פחד בליבו ואילו כאשר אין כל מחיצה, אזי הפחד גדול ונורא!

כמו כן הוא הנמשל: המורא שיש ליהודי מהקב"ה זהה ליחס שיש מפני חיות הטרף ותלוי הוא במצב ה"קירבה". משום כך ככל שמעלתו של האדם גדולה יותר כך אין כל מחיצה בינו לבין הקב"ה ובמהלך ההתקרבות לימים הנוראים ליבו מתמלא רתת וזיע. ואילו האדם שלא שם ליבו לעבודת התשובה המתבקשת ממנו בימים אלה – מחיצה עבה מפרידה בינו לבין בוראו, לכן, אין הוא חש כל מורא ופחד...

פחד מיום הדין

בחודש אלול נשא הגאון רבי אליהו לואפיאן זצ"ל שיחת התעוררות בהיכל ישיבת פוניבז', בה דיבר על הפחד והמורא שצריך לחוש כל אחד ואחד מיום הדין הקרב ובא.

זוכר אני – אמר רבי אליהו – כי בהיותי ברוסיה התנהל משפט גדול נגד שני אנשים שחטאו נגד הממשלה. בהגיע יום הדין הובלו השניים אל היכל המשפט שם הושיבום לפני חבר השופטים.

אחד הנאשמים ישב ואותות של פחד ושל חרדה נכרו על פניו. אבריו רטטו ברעד שאחז את כל גופו, על מצחו נגרה זיעה וחיוורון עז ניכר בפניו. נכמרו רחמי השופטים על האיש וזיכוהו בדין.

לעומתו, הנאשם השני ישב זחוח דעת ובוטח בעצמו וחייך לכל עבר. הדבר העלה את חמת השופטים שדנוהו לאלתר לתלייה!...

פחד ומורא מפני הדין – זעק רבי אליהו – יכולים לזכות את האדם בדין!!!...

לשנה טובה תכתבו ותחתמו

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת